

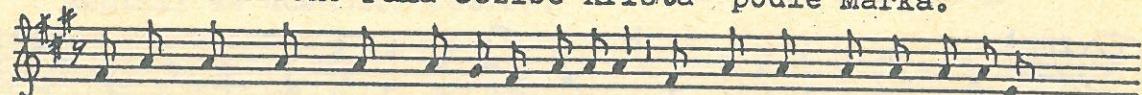
PAŠIJE NA KVĚTNOU NEDĚLI

PODLE SVATÉHO MARKA

Mk 14, 1 - 15, 47

Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Marka.

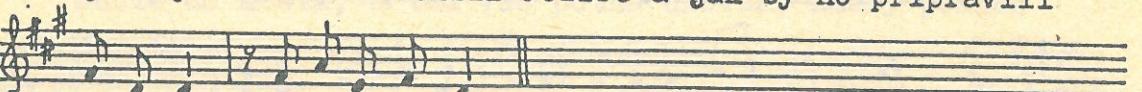
Bylo dva dny před velikonocemi a svátky nekvašeného

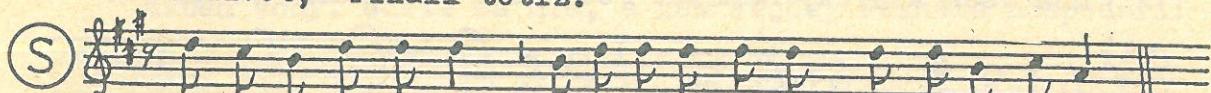
chleba. Velekněží a učitelé Zákona hledali příležitost,

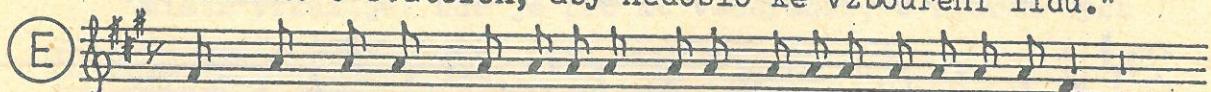
jak by se lstí zmocnili Ježíše a jak by ho připravili

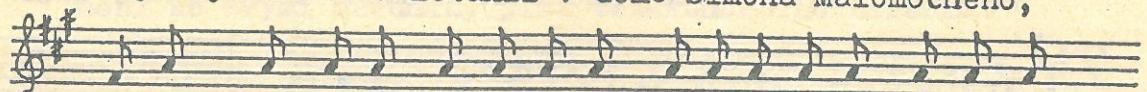
o život; říkali totiž:

"Jenom ne o svátcích, aby nedošlo ke vzbouření lidu."

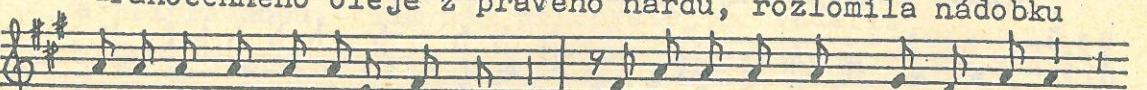
Když byl Ježíš v Betánii v domě Šimona Malomocného,

přišla k němu při jídle žena s alabastrovou nádobkou

drahocenného oleje z pravého nardu, rozlomila nádobku

a olej mu vylila na hlavu. Někteří to však těžce nesli

a mezi sebou si říkali:

"Nač došlo k takovému plýtvání tím olejem? Vždyť se ten

olej mohl prodat za víc než tři sta denárů a dát je chudým."

A zlobili se na ni. Ježíš však řekl:

"Nechte ji! Proč jste na ni zlí? Dobrý skutek na mně

vy - ko - nala. Vždyť chudé máte mezi sebou vždycky

a můžete jim prokazovat dobrodiní, kdykoli chcete,

mne však vždycky nemáte. Udělala, co mohla: už napřed

moje tělo pomazala k pohřbu. A-men, pra - vím vám:

všude na celém světě, kde bude hlásáno evangelium, bude

se na její památku vypravovat také o tom, co vy-ko-nala."

Jidáš Iškariotský, jeden z Dvanácti, odešel k velekněžím,

aby jim ho zradil. Jak to uslyšeli, zaradovali se

a slíbili, že mu dají peníze. Hledal tedy vhodnou příležitost, jak by ho zradil. První den o svátcích nekvašeného chleba, když se zabíjel velikonoční beránek, zeptali se učedníci Ježíše:

"Kam chceš, abychom ti šli připravit velikonoční večeři?"

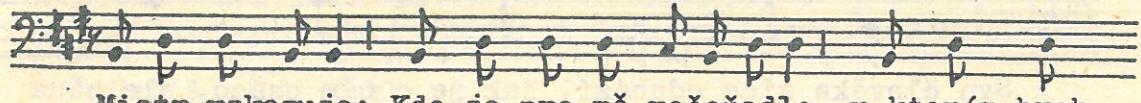
Tu poslal dva ze svých učedníků a řekl jim:

"Jděte do města, a tam vás potká člověk, který ponese

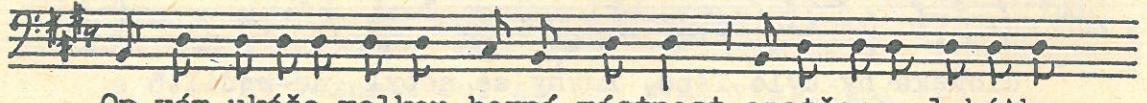
džbán vody. Jděte za ním, a kam vejde, řekněte hospodáři:

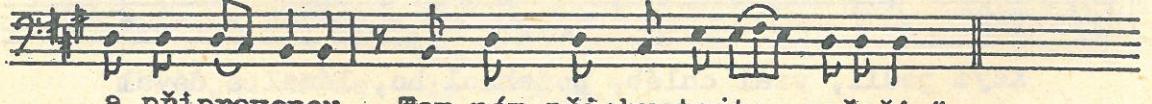
Mistr vzkazuje: Kde je pro mě večeřadlo, v kterém bych

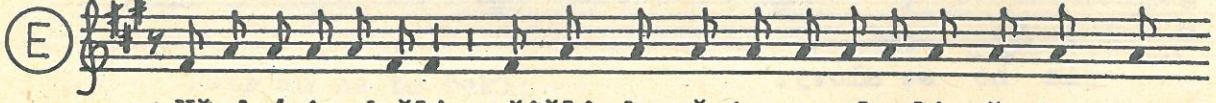
mohl se svými učedníky jíst velikonočního beránka?

On vám ukáže velkou horní místnost opatřenou lehátky

a připravenou. Tam nám přichystejte večeři."

Učedníci odešli, přišli do města a našli všechno tak,

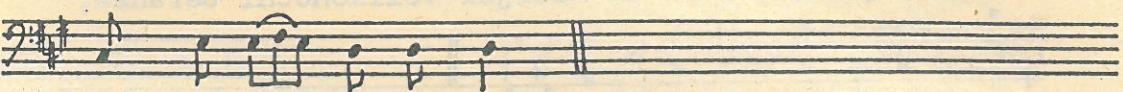
jak jim řekl, a připravili velikonočního beránka. Večer

přišel Ježíš s Dvanácti. Když byli u stolu a je-dli, řekl:

(K) "A-men, pra-vím vám: Jeden z vás mě zradí,

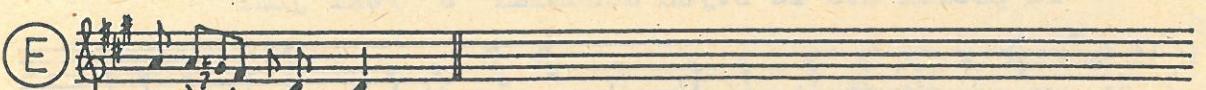
ten, kte-rý se mnou jí."

(E) Zarmoutili se a začali mu říkat jeden přes druhého:

(S) "Jsem to snad já?"

(E) Odpověděl jim:

"Jeden z Dvanácti, který si se mnou namáčí v téže míse.

Syn člověka sice odchází, jak je o něm psáno, ale běda

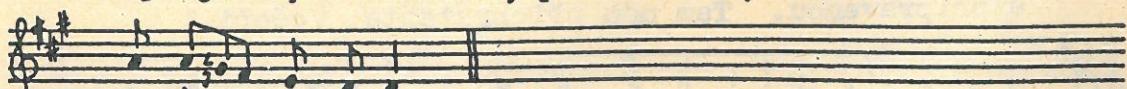
tomu člověku, který Syna člověka zradí. Pro toho

člověka by bylo lépe, kdyby se nebyl na-rodil."

(E) Když jedli, vzal chléb, požehnal ho, lámal a dával

jim ho se slovy:

"Vez-mě-te. To je mé tělo."

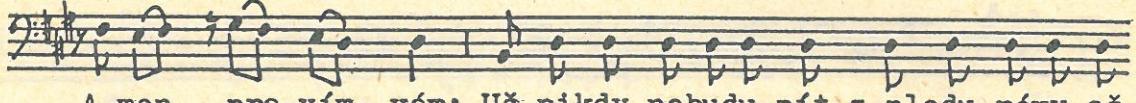
Potom vzal kalich, vzdal díky, podal jim ho a pili

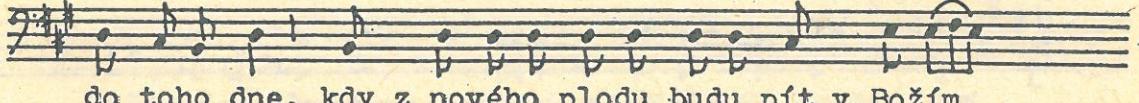
z něho všichni. A řekl jim:

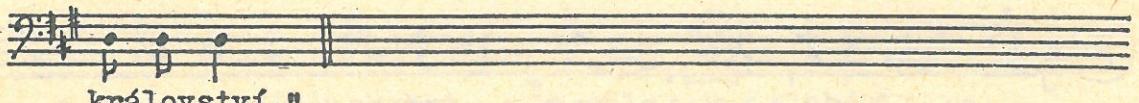
"To je má krev smouvy, která se prolévá za všechny.

A-men, pra-vím vám: Už nikdy nebudu pít z plodu révy až

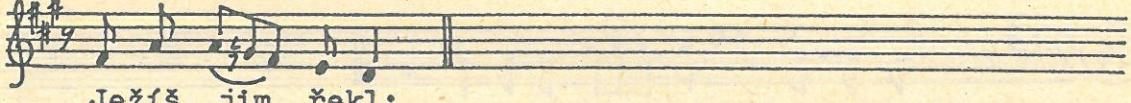
do toho dne, kdy z nového plodu budu pít v Božím

království."

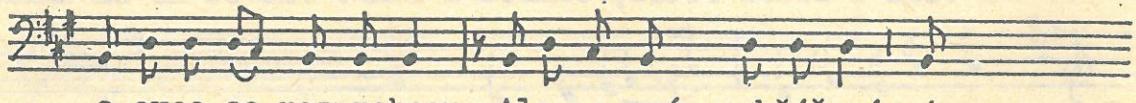
Potom zazpívali chvalozpěv a vyšli na Olivovou horu.

Ježíš jim řekl:

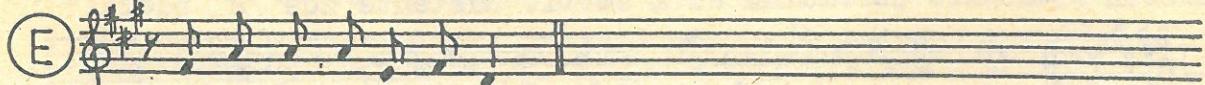
"Všichni se pohoršíte, neboť je psáno: Budou být pastýře

a ovce se rozprchnou. Ale po svém vzkříšení vás

předejdou do Ga-li-leje."

Petr mu na to řekl:

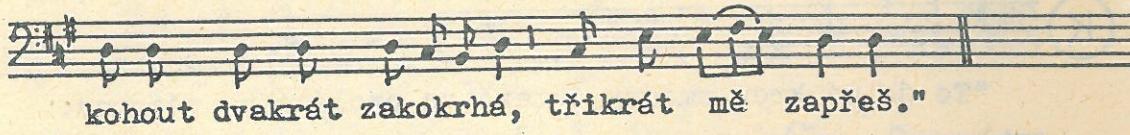
"I kdyby se všichni pohoršili, já ne!"

Ježíš mu od - po - věděl:

"A-men, pra-vím ti, že ty dnes této noci, dříve než

kohout dvakrát zakokrhá, třikrát mě zapřeš."

Ale on ještě rozhodněji tvrdil:

"I kdybych měl s tebou jít na smrt, nezapru tě!"

Stejně tak mluvili všichni. Přišli k venkovskému dvorce

zvanému Getsemany. Ježíš řekl u - čed - níkům:

"Poseďte tady, až se pomodlíme."

A vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana. Pak se ho zmocnila

hrůza a úzkost. Ře - kl . jim:

"Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte!"

Trochu poodešel, padl na zem a modlil se, aby ho,

jestliže je to možné, minula ta hodina. Ře - - - kl:

"Ab - ba, Otče, tobě je všechno možné; odejmi ode mě

tento kalich! Avšak ne co já chci, ale co ty chceš."

Potom se vrátil a našel je, jak spí. Ře - kl Petrovi:

"Ši-mo-ne, spíš? To jsi nemohl ani jednu hodinu bdít?

Bděte a modlete se, abyste nepřišli do po-ku-šení.

Duch je sice ochotný, ale tělo je slabé."

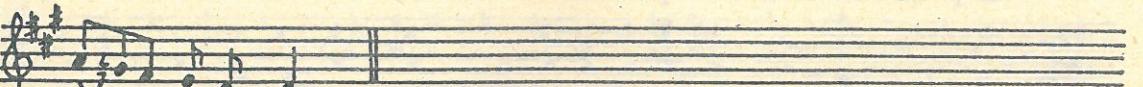
A zas odešel a modlil se stejnými slovy. Znovu se vrátil

a našel je, jak spí, protože se jím únavou zavíraly oči,

takže nevěděli, co by mu odpověděli. Přišel potřetí

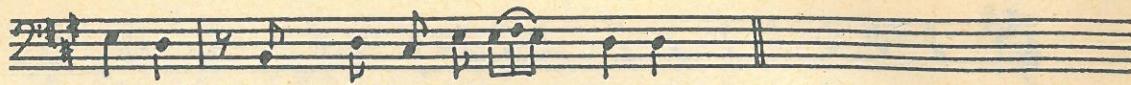
a řekl jim:

"Jen spěte a odpočívejte dál! - Už dost! Přišla ta hodina:

teď bude Syn člověka vydán do rukou hříšníků. Vstaň-te,

pojáme! Hle, je tady můj zrádce."

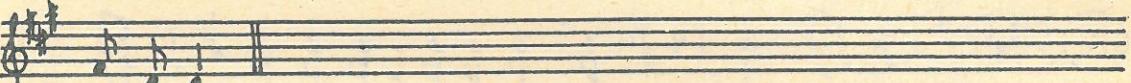
(E) Když ještě mluvil, tu se objevil Jidáš, jeden ze Dvanácti,

a s ním celý houf s meči a kyji, jak je poslali velekněží,

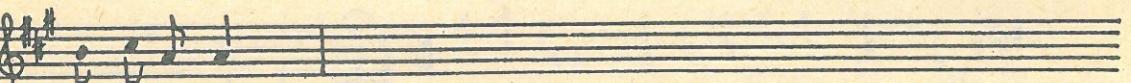
učitelé Zákona a starší. Jeho zrádce s nimi smluvil

znamení:

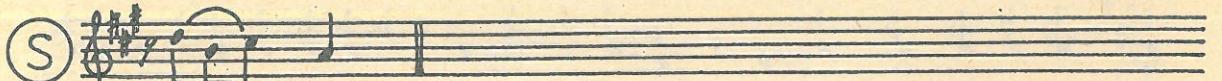
"Koho políbím, ten to je; toho se chopte a obezřetně

ho odvěďte!"

A když Jidáš přišel, hněd přistoupil k Ježíšovi a řekl:

"Mi - stře!"

A políbil ho. Oni pak vztáhli ruce na Ježíše a zmocnili

se ho. Jeden z okolostojících však vytasil meč, udeřil

veleknězova služebníka a uťal mu ucho.

Ježíš jim řekl:

(K)

"Jako na zločince jste vytáhli s meči a kyji, abyste mě

zatkli. Býval jsem den co den u vás v chrámě a učil, a

nezmocnili jste se mě. Ale musely se splnit výroky Písma."

(E)

Tu ho všichni opustili a utekli. Jeden jinoch šel za ním,

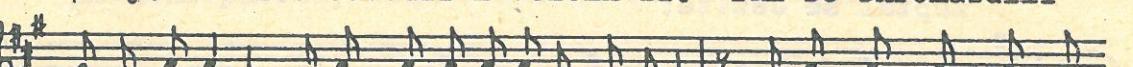
měl pouze lněné plátno přehozené přes holé tělo. I toho se

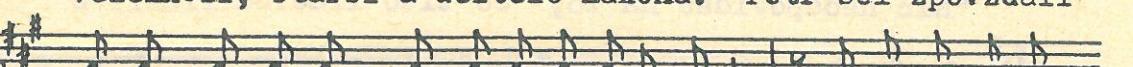
chtěli zmocnit, ale on jím nechal plátno v rukou a utekl

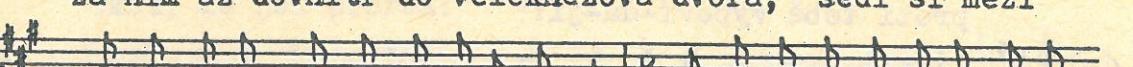
nahý. Ježíše odvedli k veleknězi. Tam se shromázdili

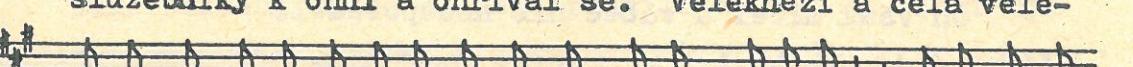
velekněží, starší a učitelé Zákona. Petr šel zpovzdálí

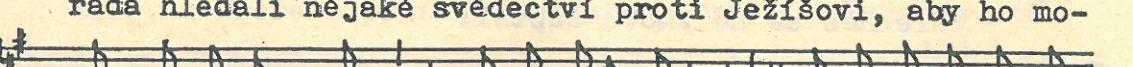
za ním až dovnitř do veleknězova dvora; sedl si mezi

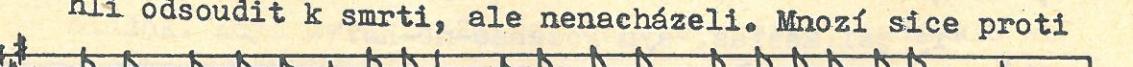
služebníky k ohni a ohříval se. Velekněží a celá vele-

rada hledali nějaké svědectví proti Ježíšovi, aby ho mo-

hli odsoudit k smrti, ale nenacházeli. Mnozí sice proti

němu lživě vypovídali, ale jejich výpovědi nebyly shodné.

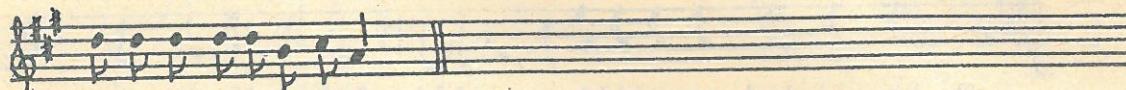
Některí pak vystoupili a lživě proti němu vypovídali:

"My jsme ho slyšeli, jak říkal: Já zbořím tento chrám,

udělaný rukama, a ve třech dnech vystavím jiný,

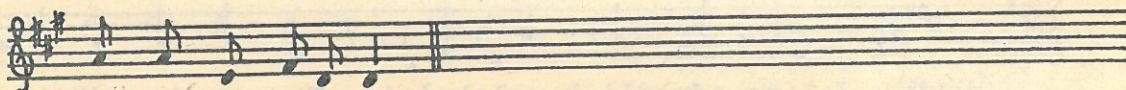
rukama neudělaný."

Ale ani v této věci nebylo jejich svědectví shodné.

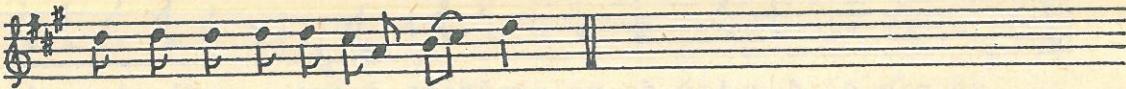
Tu povstal velekněz, postavil se doprostřed a

zeptal se Ježíše:

"Nic neodpovídáš na to, co tito lidé

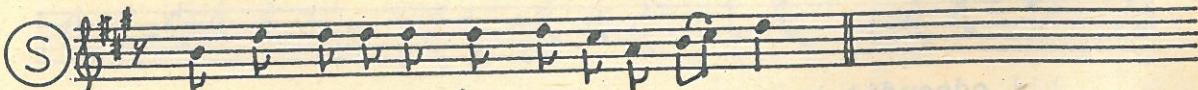
proti tobě vypoví-da-jí?"

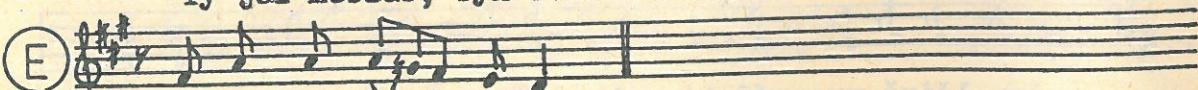
On však mlčel a vůbec nic neodpověděl.

Velekněz se ho znova zeptal:

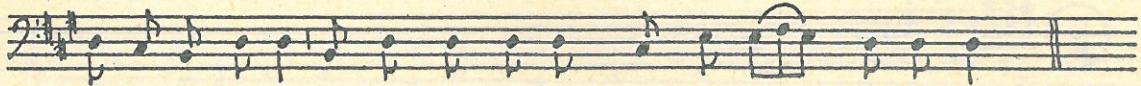
"Ty jsi Mesiáš, syn Požehna-né-ho?"

Ježíš od - po - věděl:

"Já jsem. A uvidíte Syna člověka, jak sedí po pravici

Všemohoucího a jak přichází v nebes-kých oblacích."

Tu roztrhl velekněz své roucho a prohlásil:

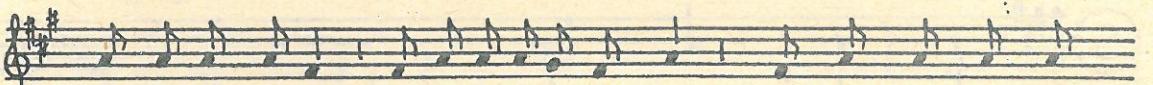
"Nač ještě potřebujeme svědky? Právě jste slyšeli

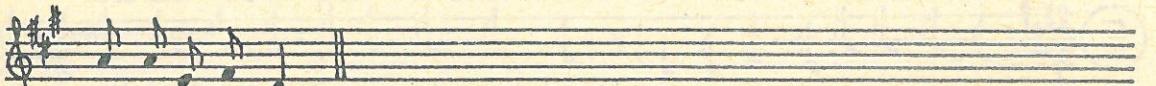
rouhání. Co o tom sou-dí-te?"

Oni všichni prohlásili, že je hoden smrti. Některí začali

na něho plivat, zahalovali mu tvář, tloukli ho pěstmi

a říkali mu:

"Ukaž, že jsi prorok!"

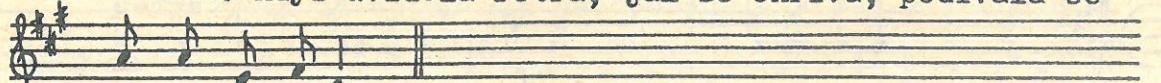
Také služebníci se do něho pustili a bili ho. Petr byl

dole na dvoře a přišla tam také jedna z veleknězových

služek. Když uviděla Petra, jak se ohřívá, podívala se

na něj a řekla:

(S)

"Ty jsi také byl s tím nazaretským Ježíšem!"

(E)

Ale on zapřel:

(S)

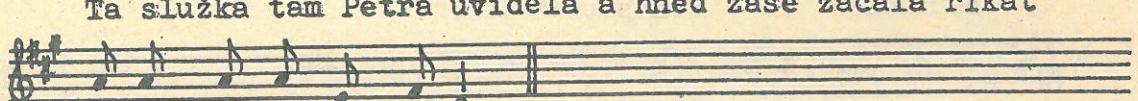
"Nevím ani nerozumím, co povídáš."

(E)

Pak šel ven k prostranství u brány. A kohout zakokrhal.

Ta služka tam Petra uviděla a hned zase začala říkat

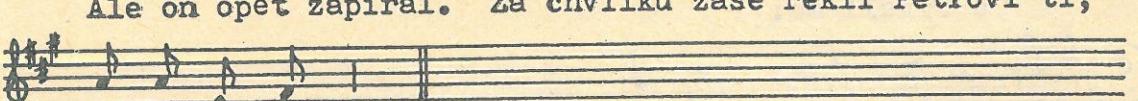
lidem, kteří tam stáli:

(S)

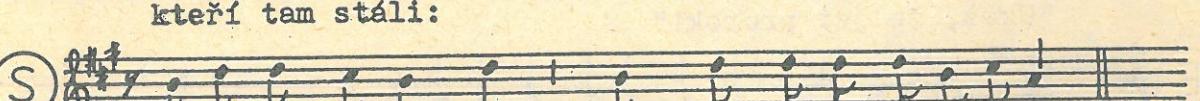
"To je jeden z nich."

(E)

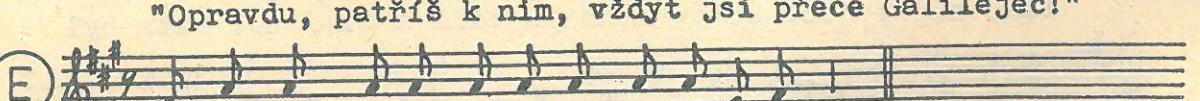
Ale on opět zapíral. Za chvilku zase řekli Petrovi ti,

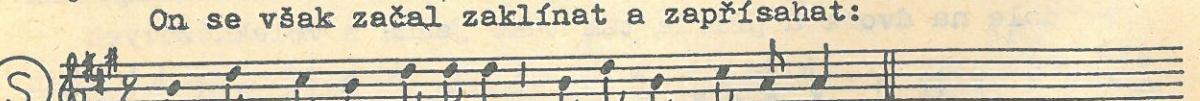
kterí tam stáli:

(S)

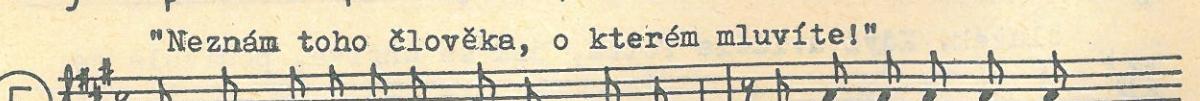
"Opravdu, patříš k nim, vždyť jsi přece Galilejec!"

(E)

On se však začal zaklínat a zapřísahat:

(S)

"Neznám toho člověka, o kterém mluvíte!"

(E)

A hned zakokrhal kohout podruhé. Tu si Petr vzpomněl,

jak mu Ježíš řekl: Než kohout dvakrát zakokrhá, třikrát

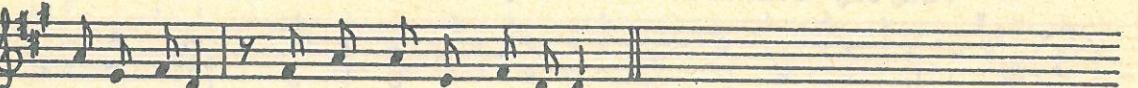
mě zapřeš. A propukl v pláč. Hned zrána velekněží se

staršími a učiteli Zákona, to je celá velerada, vynesli

rozhodnutí, dali Ježíše v poutech odvést a vydali ho

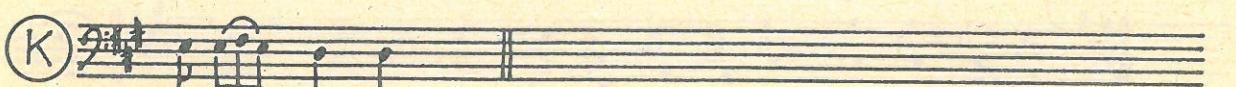
Pilátovi. Pilát se ho otázal:

"Ty jsi židovský král?"

On mu od - po - věděl:

"A-no, já jsem!"

Velekněží proti němu přednesli mnoho žalob.

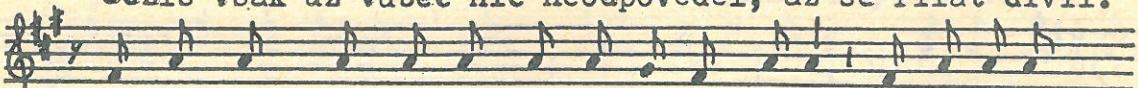
Pilát se ho znova zeptal:

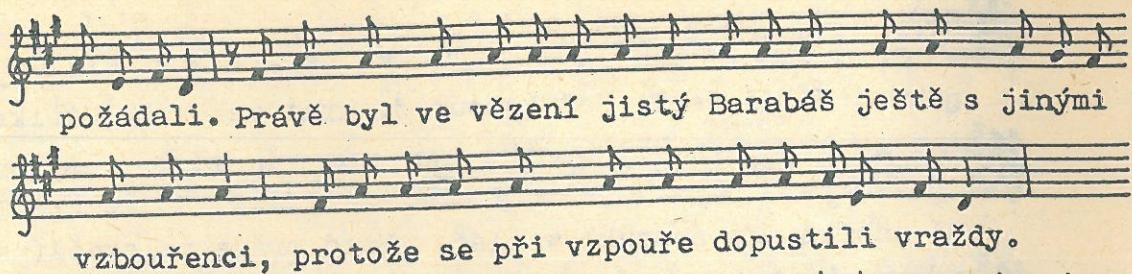
"Nic neodpo-ví-dáš? Hled, co všechno na tebe žalují!"

Ježíš však už vůbec nic neodpověděl, až se Pilát divil.

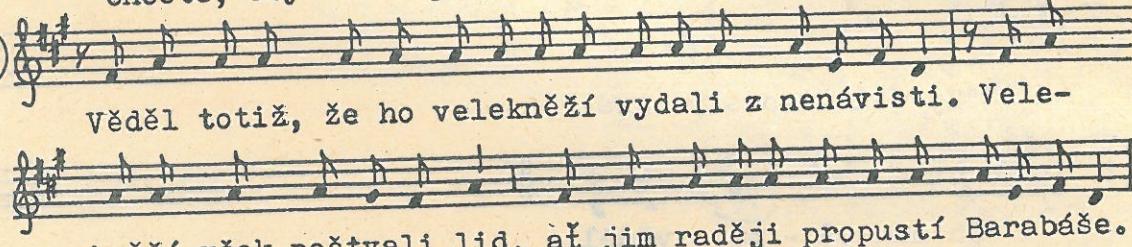

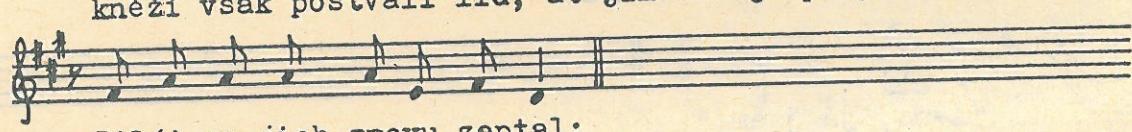
O svátečích jim vladař propouštíval vězně, o kterého

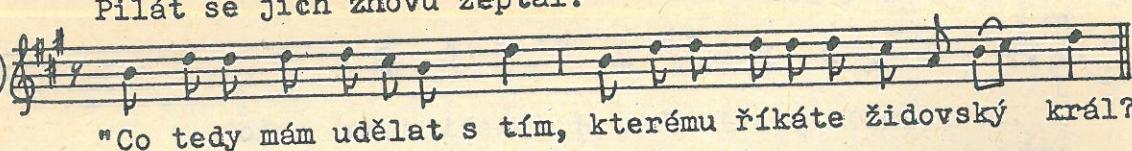

požádali. Právě byl ve vězení jistý Barabáš ještě s jinými
vzbouřenci, protože se při vzpourě dopustili vraždy.

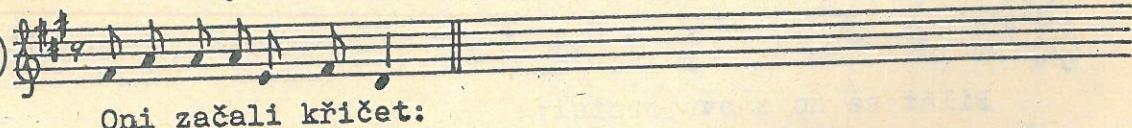

Lid přišel nahoru a začal Piláta prosit o to, co pro ně
vždycky dělával. Pilát jim na to řekl:

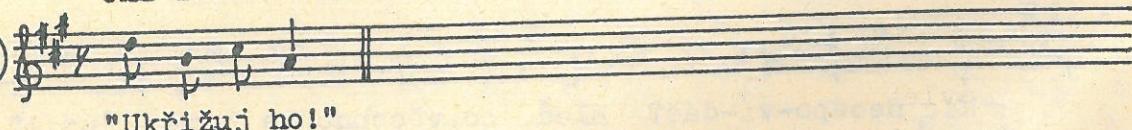
(S)
"Chcete, abych vám propustil židovského krále?"

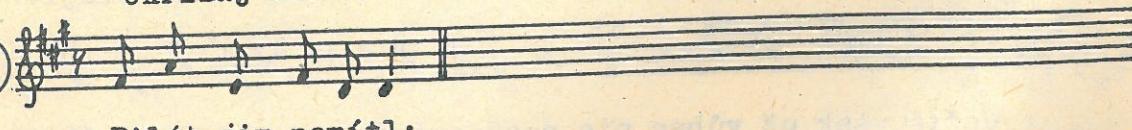
(E)
Věděl totiž, že ho velekněží vydali z nenávisti. Vele-
kněží však poštvali lid, ať jim raději propustí Barabáše.

Pilát se jich znova zeptal:

(S)
"Co tedy mám udělat s tím, kterému říkáte židovský král?"

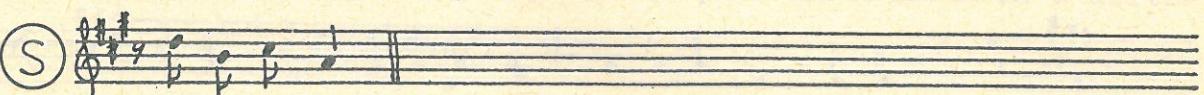
(E)
Oni začali křičet:

(S)
"Ukřižuj ho!"

(E)
Pilát jim namítl:

(S)
"Ale co udělal špatného?"

(E)

Oni však křičeli ještě více:
 (S)

"Ukřižuj ho!"
 (E)

Pilát chtěl lidu vyhovět, proto jim propustil Barabáše.
 Ježíše dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován.
 Vojáci ho odvedli dovnitř dvora, to je do vládní budovy,
 a svolali celou četu. Oblékli mu rudý plášt, upletli
 trnovou korunu a nasadili mu ji. Pak ho začali pozdravovat:
 (S)

"Buď zdráv, židovský králi!"
 (E)

Bili ho rákosovou holí po hlavě, plivali na něj, klekali
 na kolena a holdovali mu. Když se mu dost naposmívali,
 svlékli mu rudý plášt, oblékli mu zase jeho šaty a vy-
 vedli ho, aby ho ukřižovali. Jistého Šimona z Kyrény,
 který právě přicházel z pole a šel kolem - otce Alexan-

drova a Rufova - přinutili, aby nesl jeho kříž. Přivedli

ho na místo, kterému se říká Golgota, což znamená v pře-

kladu Lebka. Dávali mu víno s přimíchanou myrhou, ale on

ho nepřijal. Přibili ho na kříž a rozdělili si jeho šaty:

losováním o nich rozhodli, co si kdo má vzít. Bylo devět

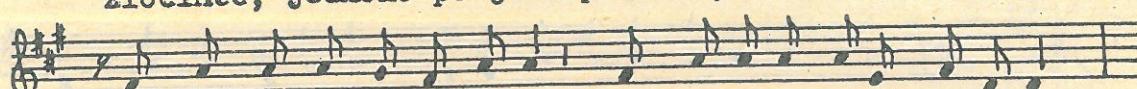
hodin dopoledne, když ho ukřízovali. Jeho provinění hlá-

sal nápis: "Židovský král." Zároveň s ním ukřízovali dva

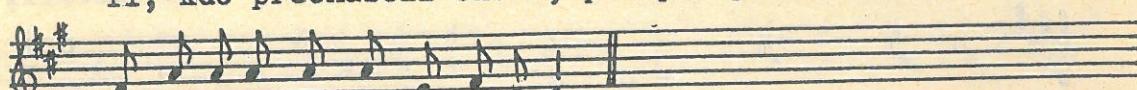
zločince, jednoho po jeho pravici, druhého po levici.

Tak se splnil výrok Písma: "Byl počítán mezi zločince."

Ti, kdo přecházeli okolo, potupně proti němu mluvili,

potřásali hlavou a říkali:

"Hleďme, chceš zbořit chrám a ve třech dnech ho zase

vystavět! Zachraň sám sebe a sestup z kříže!"

Stejně tak se mu mezi sebou posmívali i velekněží a učitelé Zákona a říkali:

"Jiným pomohl, sám sobě pomocí nemůže. Mesiáš, izraelský král! Ať nyní sestoupí z kříže, abychom to viděli a uvěřili!"

Tupili ho i ti, kdo byli spolu s ním ukřižováni. Když

bylo dvanáct hodin, nastala tma po celém kraji až do tří

odpoledne. Ve tři hodiny zvolal Ježíš mocným hlasem:

"Eloi, Eloi, lema sabach-tha-ni?"

To je v překladu:

"Bože můj, Bože můj, proč jsi mě o-pu-stil?"

Když to uslyšeli někteří z těch, kdo stáli kolem, řekli:

"Hleďte, volá Eliáše!"

Jeden z nich odběhl, namočil houbu do octa, nastrčil ji

na rákosovou hůl a chtěl mu dát pít; říkal přitom:

"Počkejte, chceme vidět, zdali ho Eliáš přijde sejmout!"

Ježíš však vydal mocný hlas a vydechl naposled.

Chvíle tiché modlitby vkleče.

Tu se chrámová opona roztrhla vpůli odshora až dolů.

Když setník, který stál při tom naproti němu, uviděl, že

tak vydechl naposled, prohlásil:

"Tento člověk byl opravdu syn Boží!"

Zpozdali také přihlížely některé ženy, mezi nimi Marie

Magdalská, Marie, matka Jakuba Mladšího i Josefa, a Sa-

lome. Ty ho následovaly a sloužily mu už tehdy, když pů-

sobil v Galileji - i mnoho jiných, které spolu s ním

přišly do Jeruzaléma. Mezi tím už nastal večer. Protože

byl den příprav před sobotním svátkem, přišel vážený člen

velerady Josef z Arimatie, který sám také očekával Boží

království, a odvážně šel k Pilátovi a vyžádal si Ježíšo-

vo tělo. Pilát se podivil, že by už zemřel. Dal si proto

zavolat setníka a ptal se ho, zdali je už mrtvý. Když

mu to setník potvrdil, daroval Josefově mrtvé tělo.

Ten koupil lněné plátno, sňal tělo, zavinul ho do plátna

a uložil do hrobky, která byla vytesána ve skále, a

před vchod do hrobky přivalil kámen. Marie Magdalská a

Marie, matka Josefova, se dívaly, kam byl Je - žíš

položen.